

RIIGI TEATAJA

Nr. 94.

21. novembril 1933.

Nr. 94.

- Art. 682. Nakkushaiguste vastu võitlemise seadus.
683. Seisuste kaotamise seaduse muutmise seadus.
684. Otsus moratooriumi pikendamiseks Kuusalu Ühispanga kohta.
685. Kaubaveotariifi nr. 66 muutmise ja täiendamise määrus.
686. Korraldus „Eesti Piimaühisuste Liidu“, Tallinnas, mõnesuguste dokumentide sularahas tempelmaksmise korra kohta.
687. Sundmäärus koolikohustuse alla kuuluvate laste registreerimise kohta Läänemaal.
688. Sundmäärus ehituste kohta Läänemaa alevikkudes muutmise määrus.
689. Sundmäärus maanteede korrashoiuks ja liiklemise korraldamiseks Petserimaal.

Riigikogu poolt 7. novembril 1933 vastuvõetud

682. Nakkushaiguste vastu võitlemise seadus.

§ 1. Nakkushaiguste vastu võitlemise korraldamine ja selle üldjuhtimine on tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse ülesanne, kes seda teostab maa- ja linnaomavalitsuste vastavate tervishoiu-asutiste ja arstide kaudu.

§ 2. Nakkushaigusteks käesoleva seaduse mõttes loetakse: 1) katk (pestis), 2) koolera (cholera asiatica), 3) rõuged (variola), 4) verine kõhutõbi (dysenteria), 5) kõhusoetõbi (typhus abdominalis), 6) paratüüfus (paratyphus), 7) plekiline soetõbi (typhus exanthematicus), 8) korduv soetõbi (typhus recurrens), 9) sarlakid (scarlatina), 10) difteeria (diphtheria), 11) epideemiline ajupõletik (meningitis cerebrospinalis epidemica), 12) lastehalvatus (poliomyelitis anterior acuta), 13) leetrid (morbilli) ja 14) läkakõha (pertussis).

Suguhaiguste, tiisikuse, pidalitõve, marutõve ja teiste eelnimetamata nakkushaiguste vastu võitlemine toimub vastavate eriseaduste ja määruste alusel.

§ 3. Nakkushaiguste vastu võitlemisel võivad tarvitusele tulla järgmised abinõud:

- 1) nakkushaigete eraldamine tervetest;
- 2) toidu- ja maitseainete, eriti piima ja piimasaaduste üldisele tarvitamisele laskmisele ajutiselt keelamine seal, kus on ilmunud säärane nakkushaigus, mis neid aineid võib infitseerida;
- 3) nakkushaiguste idude levitajatele ehk batsillikandjatele ajutiselt keelamine niisugust teenistust pidada, kus nendel on kokkupuutumist toidu- ja maitseainetega, mis on määratud või lähevad tarvitamiseks teistele;

4) piima ja piimasaaduste äride, toiduainete kaupluste, söögimajade, võõrastemajade, töötubade ja teiste sarnaste asutiste või nende osade ajutine sulgemine, kui neis asutistes on ilmunud mõni § 2 punktides 1—11 nimetatud nakkushaigustest, seniks kui haige eraldatud ja tarvilik desinfektsioon tehtud;

5) ajutiselt kuni taudi hädaohu möödumiseni rahvakogumiste keelamine seal, kus taud levimas;

6) linnade, alevite ja maakondade või nende üksikute piirkondade nakkushaiguskardetavaks kuulutamine, kui nakkushaigus neis on levimas taudina;

7) liiklemise piiramine: 1) piiriärsel maa-alal ja liiklemisel üle piiri, kui nakkushaigus on ilmunud taudina naaberriigis, 2) siseriigi neis osades, kus nakkushaigus on levimas taudina;

8) alaliste karantiinide korraldamine riigi piiril.

§ 4. Paragrahvis 3 loendatud abinõude tarvitusele võtmiseks vastavaid korraldusi teha on õigus: punktides 1 ja 3 tähendatud abinõude suhtes maa- ja linnaarstidel ning tervishoiu alal linnaõigustega aleviomavalitsuste arstidel, punktides 2, 4 ja 5 tähendatud abinõude suhtes maa- ja linnavalitsustel või tervishoiu alal linnaõigustega alevivalitsustel, maa- ja linnaarstide ning tervishoiu alal linnaõigustega aleviomavalitsuste arstide ettepanekul, punktides 6, 7 ja 8 tähendatud abinõude suhtes tervishoiu- ja hoolekandevalitsusel kas omal algatusel või vastava maa- ja linnaarsti ning tervishoiu alal linnaõigustega aleviomavalitsuse arsti ettepanekul.

§ 5. Vabariigi Valitsus määrab paragrahvi 3 punktides 6, 7, 8 ettenähtud abinõude tarvitusele võtmise lähemad alused ja korra. Samuti Vabariigi Valitsusel on õigus anda määrusi Eesti vetesse tulevate laevade tervishoiulise ülevaatuse ja neil laevadel abinõude tarvitusele võtmise kohta nakkushaiguste sissetoomise ja levimise vastu.

§ 6. Paragrahvis 2 loendatud nakkushaigusi põdejad ja nakkushaiguskahtlased isikud on kohustatud haiguse kindlakstegemiseks ja uurimiseks andma arstile viimase soovil röga, verd, uriini, väljaheiteid jne.

§ 7. Hariduse- ja sotsiaalministril on õigus anda määrusi käesoleva seaduse teostamiseks ja elluviimiseks, samuti nakkushaiguste ärahoidmiseks ning viimasel alal muu seas panna maksma määrusi ka üldise puhtusehoiu, joogivee, toidu- ja maitseainete kohta.

§ 8. Käesoleva seaduse maksmahakkamisega kaotavad maksvuse Arsti-seaduse (VSK XIII köide, 1905. a. väljaanne, 1912., 1913. ja 1914. a. järg) § 740—760.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Abisekretär Oskar Gustavson.

Asjadevalitseja E. Maddison.

Riigikogu poolt 10. novembril 1933 vastu võetud

683. Seisuste kaotamise seaduse muutmise seadus.

Seisuste kaotamise seaduse (RT 129/130 — 1920 ja 197/198 — 1925) § 2 ja § 3 märkus muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 2. Kõik rüütelkondade ja nende seisuslike asutuste vallas- ja kinnisvarad tunnustatakse riigi omanduseks, arvatud välja Kuresaare loss, selle kõrvalhooned ja maa-ala, millised tunnustatakse Kuresaare linna omanduseks.

§ 3 märkus:

Paragrahvis 2 nimetatud Saaremaa rüütelkonna kui ka rüütelkonna valitsemisel olnud varade valitsemine, arvatud välja Kuresaare loss, selle kõrvalhooned ja maa-ala ning käesoleva paragrahvi punktides a ja e ettenähtud varad, antakse üle Saare maakonnale. Põllutööministeeriumi alla võetud (punkt a) varade ja endiste Saaremaa rüütelkonna mõisate kasutamisest kui ka likvideerimisest saadud sissetulekuist antakse 65% Saare maakonnale põllumajanduse edendamise otstarbeks ja 10% Kuresaare linnale Kuresaare lossi korrashoiu kapitaliks.

Saaremaa rüütelkonna mõisatest planeerimisel eriotstarveteks eraldatud krundid, samuti ka seni planeerimise korras kruntimata maatükid, mis antud välja eriotstarveteks või mida kasutatakse maaomavalitsuse poolt omadeks tarveteks, tunnustatakse maakonna omanduseks ühes neil asuvate hoonetega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär J. Loosalu.

Asjadevalitseja E. Maddison.

684. Vabariigi Valitsuse otsus 6. septembrist 1933.

Pikendada moratooriumi Kuusalu Ühispangale kolmeks kuuks, arvates 7. septembrist s.a. kell 9.

Riigivanem J. Tõnisson.

Majanduseminister P. Kurvits.

Riigisekretäri abi Rich. Övel.

Vabariigi Valitsuse poolt 15. novembril 1933 vastu võetud

685. Kaubaveotariifi nr. 66 muutmise ja täiendamise määrus.

Alus: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Raudtee üldise kaubaveotariifi nr. 66 (RT 100 — 1928) I osas muudetakse § 29 ja sama osa täiendatakse uue § 56a-ga järgmiselt:

§ 29. Kaupade vedu Läti territooriumilt või territooriumi kaudu Eesti transiitrongidega.

1. Eesti kaupade veo korral Eesti transiitrongidega Läti territooriumilt või territooriumi kaudu võetakse veomaksu Läti territooriumi kauguse eest Eesti raudteedel maksvate tariifide järgi ja peale selle veel lisamaksu käesoleva tariifi § 56a järgi.

2. Veomaksu arvutamisel saadetistelt, mis veetakse Läti territooriumilt, võetakse arvesse järgmised kaugused:

	Mõisaküla.	Valga (ühes sõlmemaksuga § 7 p. 2 järgi).
Ipiki	4	85
Kirbeli	12	78
Rujiena	25	64
Naukšeni	33	57
Piksari	40	49
Omuli	51	38
Ergeme	56	33
Valka L.	69	—

3. Läti territooriumil laaditud saadetiste veodokumendid valmistab see Eesti piirijaam, kuhu saadeti esimesena tuuakse, ära märkides tegeliku laadimisekoha.

§ 56a. Lisamaks Läti territooriumilt või territooriumi kaudu veetavatele saadetistelt.

Kõigilt kaubasaadetistelt, mis veetakse Eesti transiitrongidega Läti territooriumilt või territooriumi kaudu (tee osa Mõisaküla riigipiir — Valga riigipiir) võetakse lisamaksu saadetiise tõeliku kaalu iga terve või alatud 100 kg pealt 5 senti.

Asjadelt ja loomadelt, mille veomaksu arvutamiseks on käesoleva tariifi II osas kaalumäärad ette nähtud, võetakse lisamaksu nende kaalumäärade põhjal.

II.

Käesolev määrus hakkab maksma 1. detsembrist 1933.

Riigivanem K. Päts.

Teedeminister O. Sternbeck.

Riigisekretär K. Terras.

686. Majanduseministri korraldus „Eesti Piimaühisuste Liidu“, Tallinnas, mõnesuguste dokumentide sularahas tempelmaksmise korra kohta.

A l u s : Tempelmaksu seaduse § 17 p. 19 (RT 45 — 1928).

§ 1. Luban „Eesti Piimaühisuste Liidule“, Tallinnas, tempelmaksta sularahaga käesolevas korralduses ette nähtud korras järgmised dokumendid:

- 1) liidu poolt väljaantavad arved;
- 2) välismaalt saadavad arved ja vekslid;
- 3) liidu poolt väljaantavate ja välismaalt saadavate arvete ära kirjad.

§ 2. Tähen datud dokumentide tempelmaksu arvestamiseks peetakse „Eesti Piimaühisuste Liidus“ eri-tempelmaksuraamat, missis sisaldab järgmised lahtrid:

- 1) järjekorranumber;
- 2) sissekande kuupäev;
- 3) arve saaja või välismaalt saadud arve või veksliväljaandja nimi ja väljaandmise kuupäev;
- 4) dokumendi summa välisrahas;

5) dokumendi summa Eesti rahas;

6) tempelmaksu summa.

§ 3. Tempelmaksuraamat tuleb enne tarvitamist läbi nõorida ja maksudevalitsusele esitada kinnitamiseks pitseriga.

§ 4. Tempelmaksuraamatusse kantakse väljaantavad arved ja arvete ära kirjad enne käestandmist, aga saadud dokumendid kohe peale kättesaamist kronoloogilises järjekorras ja igale dokumendile märgitakse:

1) järjekorranumber, mille all dokument tempelmaksuraamatusse kantud;

2) tempelmaksu summa;

3) et tempelmaks tasutakse käesoleva korra järgi.

Välismaalt saadud dokumentidele märgitakse peale p.p. 1—3 tähendatud andmete veel dokumendi kättesaamise kuupäev.

§ 5. Tempelmaksu maksab „Eesti Piimaühisuste Liit“ iga kuu eest järgneva kuu jooksul Eesti Panga Tallinna osakonda ja tempelmaksuraamatusse märgitakse vastava kokkuvõtte juures, missuguse kviitungi vastu tempelmaksu summa makstud.

§ 6. Käesolev korraldus hakkab maksuma 1. detsembrist 1933.

Tallinnas, 14. novembril 1933. Nr. 301/g³³/11580.

Majanduseminister K. Selter.

Maksudevalitsuse direktor H. Kukk.

687. Sundmäärus koolikohustuse alla kuuluvate laste registreerimise kohta Läänemaal.

Antud Avalikkude algkoolide seaduse § 12 (RT 46 — 1931) põhjal.

§ 1. Kõik Läänemaa administratiiv-piirkonnas elutsevad lastevanemad, hooldajad või isikud, kelle juures § 2 märgitud lapsed elavad, on kohustatud neid registreerima kohalikus valla- või alevivalitsuses, vastavalt sellele, missuguses administratiiv-üksuses elab registreerimisele kuuluv laps, käesolevas määruses ette nähtud korras.

§ 2. Registreerimisele kuuluvad: 1) kõik koolikohustuse alla kuuluvad lapsed; 2) lapsed, kes saavad eeloleva kooliaasta alguses 8 aastaseks (Avalikkude algkoolide seaduse §§ 8, 9 ja 40).

§ 3. Lapsed, kes saavad 8 aastaseks eeloleva kooliaasta alguseks, ning kelle kohta hakkab maksuma koolikohustus esmakordselt, tulevad registreerida kuni 1. maini samal kalendriaastal, millele langeb vastava kooliaasta algus.

§ 4. Kui koolikohustuse alla kuuluv laps teise valda, alevisse või linna elama asub, tulevad elukoha muudatused registreerida hiljemalt kahe nädala jooksul. Nimekirjast maharegistreerimisel tuleb üles anda ka uus asukoht.

§ 5. Registreerimise kohustusest on vabastatud lapsed, keda õppenõukogud võtavad kooli nooremalt kui 8 aastaselt (Avalikkude algkoolide seaduse § 8). Selliste laste kooliskäimisest teatavad algkoolide juhatajad 7 päeva jooksul vastavale valla- või alevivalitsusele nende laste kandmiseks kooliealiste laste nimestikku, juurde lisades kõiki vajalikke andmeid registreerimisel.

§ 6. Tekib registreerimisel kahtlus lapse vanaduse või koolikohustuse täitmise kohta, siis on kohustatud isik, kellel lasub registreerimise kohustus, esitama registreerivale asutisele, asutise nõudmisel, asjaolusid tõendavad dokumendid.

§ 7. Koolikohustuse alla kuuluvate laste registreerimise lähema korra määravad kindlaks valla- ja alevivalitsused, ning teevad need vallas või alevis üldiselt teatavaks hiljemalt 2 nädalat enne vastavat registreerimise lõpptähtaega.

Valla- või alevivalitsuse teadaanne laste registreerimise kohta peab sisaldama lähema määrangu, millised lapsed kuuluvad registreerimisele, millal ja kes registreerimist toimetab, hoiatusega registreerimiskohustuse täitmata jätmise või mitteõige täitmise tagajärgede suhtes (määruse § 8).

§ 8. Kõik isikud, kes jätavad täitmata selle määruse, või annavad valeteateid, võetakse vastutusele RNS § 29 põhjal.

Määruse täitmise järelevalve kohustus lasub kohalikul valla- ja alevivalitsusel.

Lääne maavalitsuse esimees 'A. Kasterbusch.

Sekretäri k.t. E. Soosaar.

688. Sundmäärus ehituste kohta Läänemaa alevikkudes muutmise määrus.

Lääne maavolikogult vastu võetud 28. oktoobril 1933 protokoll nr. 2 p. 7:

Riigi Teatajas 46 — 1933 kuulutatud Sundmäärus ehituste kohta Läänemaa alevikkudes §§ 8 ja 9 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 8. Ehitisi püstitatagu vähemalt 8 m klassiteede piirkonnast (Maantee seaduse § 46, RT 48 — 1928), kui aleviku ehituseplaan seda teisiti ei määra.

§ 9. Kõik puuhooned, mis järgnevas § 10 nimetatud ei ole, peavad vähemalt 6,5 m naabri piirist eemal olema. Puust elumajade vahel olgu vähemalt 13,0 m ning seda vahet ei ole lubatud täis ehitada, erandid on lubatud tulemüüri vahele ehitamise korral.

Käesolev sundmääruse muudatus astub jõusse viieteistkümnendal päeval pärast kuulutamist Riigi Teatajas.

Lääne maavalitsuse esimees A. Kasterbusch.

Sekretäri k.t. E. Soosaar.

Petseri maavolikogult 29. märtsil 1933 (prot. nr. 1 p. II) vastu võetud

689. Sundmäärus maantee korrashoiuks ja liiklemise korraldamiseks Petserimaal.

Antud Maantee seaduse § 62 (RT 48 — 1928), Jõuvankriteseaduse § 17 (RT 30 — 1929), Teede tarvitamise määruse § 12 (RT 59 — 1929) ja Jõuvankrite seaduse elluviimise määruse § 67 (RT 27 — 1933) alusel.

§ 1. Petserimaa piirides asuvatel kunstteedel on keelatud:

a) liiklemine sõidukitel või ratsahobustel väljaspool sõidu teed, s.o. tee peenardel ja väljaspool kaitsekive;

b) Petserimaa avalikkudel maanteedel liikuvate veo- ja sõiduriistade rehvi pinna surve iga sentimeetri rehvi laiuse peale ei või ületada Teede tarvitamise määruse (RT 59 — 1929) § 10 ette nähtud norme;

c) avalikkudel maanteedel eriti bitumineeritud ja teistel kunstteedel on keelatud liiklemine ilma maavalitsuse loata veoriistadel, mille rataste metallrehvid ei ole pealt siledad ja mis ebaharilikku teepinna lõhkumist sünnitavad;

d) kunstteedel, nagu vesimakadamteedel, bitumineeritud teedel ja tsementteedel, on liikumine hobustega keelatud, kui hobused on teravate raudadega (haakidega) aja jooksul, mil teed ei ole lume või jääga kaetud.

§ 2. Teepäraldiste kaitse mõttes on keelatud:

a) liiklemine maanteede kraavides ja teede nõlvakutel;

b) igasugune loomade söötmine maantee maa-alal (tee ühes kraavide, nõlvade ja 0,5 m väljaspool kraavi) ilma maavalitsuse loata.

§ 3. Maanteede maa-ala on keelatud tarvitada:

a) materjalide ja töövahendite laoplatsiks, eriti veskite, tööstusettevõtete ehitiste, äride, asutiste ja metsa väljaveo kohtade juures;

b) telkide, liikuvate kaupluste ja kioskite ülesseadmiseks laatade või muude rahvakogumiste puhul;

c) tööde asukohaks: nagu viljapeksuks, laastulõikamiseks, ehitismaterjali valmistamiseks j.n.e.;

d) kauplemiseks ja ülesostjate tegutsemiseks, kui selle tagajärjel ummistatakse või reostatakse maantee.

§ 4. Keelatud on teemärke (km poste, tee sihinäitajaid j.n.e.) ja nende osasid rikkuda, moonutada, määrida, ümber paigutada ilma maavalitsuse loata, tarvitada kuulutuste ning teadaannete paigutamiseks j.n.e.

§ 5. Maanteede ääres asuvate kaupluste, äride või asutiste pidajad on kohustatud seda osa maanteede maa-alast (tee ääred, peenrad, juurdesõidud, rennid ja truubid), mida äri või asutuste huvides tee tarvitajate poolt kasutatakse, alati korras ja puhta hoidma, kõrvaldades prahi ja sõnniku ning eemaldades sillutusest pori.

§ 6. Alevikkude ja külade elumajade omanikud peavad korras ja puhtana hoidma truubid ja sillutatud juurdesõidud, mis maanteelt nende elamute juurde viivad.

§ 7. Tööstusettevõtete, äride ja asutiste pidajad peavad maanteed puhtas seisukorras hoidma neil kohtadel, kus nende tööstus või ärisaaduste või materjalide ümberpaigutuste tõttu tekib maanteele prügi ja prahiti.

§ 8. Vedude puhul veoriistadelt suuremal hulgal mahapudenenu esemed (sõnnik, põhk, heinad j.n.e.) on veokorraldaja isik või asutis kohustatud maanteelt ära koristama veo lõppemisel.

§ 9. Maanteede puhtuse mõttes ja liiklemise takistuste vältimiseks on keelatud lasipuid või hobuste kinnisidumiseks määratud seadeldisi ehitada lähemale kui 3 m maantee maa-ala piirist.

§ 10. Arvestades teede tarvitamise ja liikumise vahendite määruse §§ 2 ja 7 (RT 59 — 1929) sõitmine peab sündima tee paremal poolel ja teedel liigeldes peavad võimaldama vabalt möödumise:

1) sõiduaudod — autobustele ja koormaga liikuvatele veoautodele;

2) veoautod — autobustele;

3) mootorrattad ja abimootoriga jalgrattad p. 1 ja 2 tähendatud jõuvankritele;

4) jalgrattasõitjad — jõuvankritele ja hobusemeestele;

5) jalakäijad — jalgrattasõitjatele, hobusemeestele ja jõuvankritele ja

6) kõik liiklejad — põllutöö- ja teede ehituse masinatele, nagu ise-sõitvatele rehepeksulokomobiilidele, traktoritele, teehöövliitele, teerulli-dele j.n.e.

§ 11. Sõites mägistel ja kõveratel teedel ja elamute läheduses, peab jõuvankri juht vähemalt 50 m enne sarnast kohta, kus vaade ette maanteele tee kõveriku või tõusu tõttu takistatud, signaliseerima ja sõidu kiirust vastavalt vähendama, et võimalikke õnnetusjuhte vältida.

§ 12. Teistest liiklejatest sõiduteel möödudes peab jõuvankri juht vähemalt 100 m kauguselt oma lähenemisest signaaliga märku andma.

§ 13. Kui näha on, et jõuvankri lähenemisel hobune kardab või hobuse sõidukilt selleks märku antakse, siis tuleb jõuvankri juhil jõuvanker ja selle mootor seisma jätta, et hobusesõidukit mööda lasta.

§ 14. Elamute omanikud, kelle elamud asuvad teede ääres või kuni 5 m kaugusel maanteede maa-alast ja kus kasvavad ilupuud ja põõsad ja elamud on piiratud aedadega, on kohustatud nende sissesõidu väravad, ajal, mil neid läbisõiduks ei tarvitata, võimalike õnnetujuhtude vältimiseks alaliselt suletud pidama.

§ 15. Selle sundmääruse vastu eksijad võetakse vastutusele RNS § 29 alusel.

§ 16. Käesolev sundmäärus astub jõusse ühe kuu möödumisel selle avaldamisega Riigi Teatajas.

7. novembril 1933.

Petseri maavalitsuse esimees F. Trahv.

Sekretär Mäeloog.